

המכשפה ברטה, שחיה בקצה הממלכה, תבעה זה מאות בשנים את המצקת לעצמה, לעירוב משקה כנגד נשירת שער. היא התפרצה לארמון בדמות יתוש, השתלטה על המצקת וברחה בחזות של עץ בעל ארבע רגליים.

כאשר המלך הרגיש שמצקת הקסמים נעלמה, כעס מאוד; ללא המצקת לא יוכל להכין את הסעודה!

הוא קרא אליו את הכפופים לו הנאמנים ביותר, ג'ובנינו וג'ובנינה והטיל עליהם להחזיר את הגנבה.

ג'ובנינו וג'ובנינה עקבו אחר העץ בעל ארבע הרגליים. הם הלכו אחריו עד שהגיעו אל לוע צר מאוד. המכשפה ברטה, שחכתה להם בקצה הלוע, לקחה אבן ויחד עם מצקת הקסמים זרקה אותן אל תוך הלוע. לפתע הפכה האבן לסלע ענק, שחסם את המעבר לגמרי. ג'ובנונה,

מצקת הקסמים

היה פעם מלך שחי בממלכה רחוקה מכאן. יום אחד קרא המלך את אנשי ממלכתו לסעודה, דבר שעשה בכל פעם שהיה עליו לבשר הודעה חשובה. הארוחה הותקנה בידי המלך בעצמו בעזרת מצקת קסמים.

ספרו שהמצקת הפיצה הילה והרמוניה בין הסועדים וגרמה שיקבלו כל חידוש, טוב או רע.

השניים הפתיעו את המכשפה ברטה, חטפו ממנה את מצקת הקסמים והטבילו אותה בשיקוי צהוב וירוק, שהפך אותה לכחולה ואדומה.

עם מצקת הקסמים הייתה סעודת המלך ראויה לציון. האורז בקרפדה עם עכביש מולנסיה נשאר בלתי נשכח. על החזיר המטוגן בפטפוטים - מדברים עד היום. בסוף הארוחה אמר המלך: " רבותי, אני רוצה להודיע: נולדה לנו בת שמה ג'וליה!" וכולם היו מאושרים ושבעי רצון.

שהיה האיש החזק ביותר בממלכה, חפר בור מתחת לסלע, עד שהסלע נפל פנימה אל תוך הבור. אבל המכשפה ברטה לקחה את המצקת, סובבה אותה באוויר ועפה משם תלויה על הידית.

ג'ובנינו וג'ובנינה הגיעו קרוב לנחל שבקע מתוך הצוק שעליו עמד ארמון המכשפה.

ג'ובנינו, שהיה הזריז ביותר והפיקח ביותר בממלכה, ראה על גדות הנחל, בתוך הסבך, צמח שנקרא צמח 'הילוך לאחור'. הוא נזכר: סבא פרנצ'סקו תמיד אמר: "אם תצליח להתיר את הסבך מהצמח 'הילוך לאחור', הנחל יתקדם לאחור לכיוון המעיין."

אז החל ג'ובנינו לגרד את המטפס שעטף את צמח 'הילוך לאחור' ו... קסם! הנחל התחיל זורם בכיוון ההפוך. ג'ובנינו וג'ובנינה קפצו על גזע חלול ששט בנהר ועלו במעלה הנחל אל ארמון המכשפה.